

[Hans Thyge Jacobsen.]

ved Lov, det er altsaa et Rigsdagsanliggende. Der er jo ikke Tid til en historisk Udredning, men da i 1776 den enevældige Konge gav „Indfødsretten“ og satte faste Rammer for Naturalisation, digtede Johannes Ewald en Ode, og Københavns Borgere gik i Fakkeltog til Kongen for at takke ham derfor. Da man i 1849 gav Grundloven, sikrede Rigsdagen sig, at Meddelelse af Indfødsret skulde ikke mere være et administrativt Anliggende, men et Lovgivningsanliggende, et Anliggende, som det tilkommer den folkevalgte Repræsentation at afgøre. Derfor kan det ikke nytte; den Praksis, der har indsneget sig i Aarenes Løb, krænger saavel Grundlovens Aand som dens § 50.

Jeg har slet ikke noget imod den Praksis, der følges, at Forslaget forelægges først i Landstinget; men hvorfor forelægger den højtærede Minister ikke Forslaget for Landstinget, og altsaa ogsaa for os, med *samtlig* de indkomne Ansøgninger? Hvad berettiger Indenrigsministeriet til at sortere nogle fra, som slet ikke kommer til Behandling? Paa dette Punkt synes jeg, det er nødvendigt for os at rejse en Kritik og at faa klarat, om det altsaa fremdeles er den enevældige Konge, alias den højtærede Indenrigsminister Einar Kjær, eller det er det høje Ting, altsaa Rigsdagen, der afgør, hvem der skal have Indfødsret her i Landet.

Hauch: I Anledning af de af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fremsatte Bemærkninger føler jeg Anledning til at sige, at vi i denne Sal, i hvert Fald vi for vort Vedkommende, jo ikke kan optage en Drøftelse af Reglerne for Udvalgsbesættelse i det andet høje Ting. Venstre — og jeg har forstaaet, at ogsaa andre Partiers Ordførere er enige i det Synspunkt — er villig til ved en senere Lejlighed at optage en principiel Drøftelse af de Forhold, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen her har fremdraget. Men vi paaskønner, at det ærede Medlem ikke vil standse dette Lovforslags Gennemførelse. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale, at Lovforslaget gennemføres hurtigt her i Tinget.

Paul Holt: Ved tidligere Lejligheder har jeg fremført nogle Bemærkninger vedrørende den Maade, hvorpaa man behandler Tildeling af Indfødsret, og i Henhold dertil skal jeg i alt Fald ved denne Lejlighed blot udtale, at vi fra vor Side maa tilkendegive, at vi hverken vil stemme for eller imod ved den endelige Afstemning.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget. — Jeg indrømmer, at der har ikke været megen Tid i det andet høje Ting og endnu mindre Tid i dette høje Ting til dets Behandling, men jeg har ment det rigtigt at tage de Ansøgere, som absolut oplagt stod til at faa Indfødsret, og at gennemføre Lovforslaget for deres Vedkommende og saa lade mere tvivlsomme Tilfælde ligge til en senere og mere grundig Behandling.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen vil jeg gerne sige, at naar Andragenderne indkommer — for øvrigt efter en særdeles grundig Behandling ude i Landet, dels hos de kommunale Myndigheder, dels hos Politiet —, er det Indenrigsministeriets Sag at gennemgaa hvert enkelt Andragende, eventuelt, som det sker i mange Tilfælde, indhente nye Oplysninger hos den ene eller den anden Myndighed. Derefter foretager man en Bedømmelse af det enkelte Andragende, ikke efter visse af Indenrigsministeriet; men derimod efter visse af Rigsdagen fastsatte Regler. Det er ingenlunde Indenrigsministeriet, der har været afgørende i dette Forhold — Indenrigsministeriet ønsker heller ikke at være det —, men det er alene Rigsdagen, der har truffet denne Bestemmelse. Hvis der saa imellem Ansøgerne findes Folk, som kan siges absolut ikke at opfylde disse Regler — det kan være med Hensyn til, om de er straffet, det kan være med Hensyn til Spørgsmaalet om offentlig Hjælp, det kan være med Hensyn til Spørgsmaalet om, og det er det jo navnlig, hvor længe deres Ophold her har været —, ja, saa lægger Ministeriet disse Andragender til Side, men er der den mindste Tvivl, er det saadan, at man har det Indtryk, at med lidt god Vilje kunde man tage de vedkommende, saa fører man dem ikke frem i selve Forslaget, men fører dem derimod frem som Ændringsforslag for Landstingsudvalget. Det er da dette, der kommer til at afgøre, om vedkommende skal optages.

Derudover er Forholdet det, at hvert enkelt Udvalgsmedlem i Landstinget, som for øvrigt hvert enkelt Udvalgsmedlem i Folketinget, jo til enhver Tid kan drage bestemte Sager frem og naturligvis faa dem alsidigt belyst. Der er altsaa ikke Tale om nogen Art af Diktatur fra Indenrigsministeriets Side. Vi følger den Praksis, som Rigsdagen har fastlagt, og ønsker i alle Tilfælde, at Rigsdagen skal have Afgørelsen.

Aksel Larsen: Det er sagt, at dette Lovforslag har været underkastet en saa for-